

Sygn. akt: KIO/UZP 2149/10

WYROK
z dnia 14 października 2010 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Andrzej Niwicki

Członkowie: Izabela Niedziałek – Bujak
Marzena Teresa Ordysińska

Protokolant: Łukasz Listkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2010 r. w Warszawie odwołania wniesionego przez **Piotra Płaskowickiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Płaskowicki & Partners Architekci, 03-934 Warszawa, ul. Wąchocka 11** od rozstrzygnięcia przez zamawiającego **Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, 80-831 Gdańsk, ul. Długa 81-83** protestu z dnia 6 września 2010r.

orzeka:

1. Oddala odwołanie

2. Kosztami postępowania obciąża Piotra Płaskowickiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Płaskowicki & Partners Architekci, 03-934 Warszawa, ul. Wąchocka 11

i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości 2 222 zł 00 gr (słownie: dwa tysiące dwieście dwadzieścia dwa złote zero groszy) z kwoty wpisu uiszczonego przez **Piotra Płaskowickiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Płaskowicki & Partners Architekci, 03-934 Warszawa, ul. Wąchocka 11,**

- 2) dokonać zwrotu kwoty 12 778 zł 00 gr (słownie: dwanaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt osiem złotych zero groszy) z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz **Piotra Płaskowickiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Płaskowicki & Partners Architekci, 03-934 Warszawa, ul. Wąchocka 11.**

Uzasadnienie

Zamawiający - Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku jest organizatorem konkursu architektonicznego na projekt Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku. Rozstrzygnięcie sądu konkursowego zostało ogłoszone dnia 1 września 2010 r.

W niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy ustawy prawo zamówień publicznych obowiązujące w dniu wszczęcia procedury konkursowej tj. w dniu 25.01.2010 r., kiedy to Zamawiający ogłosił Konkurs na projekt Muzeum II Wojny Światowej. Tym samym mają zastosowanie przepisy ustawy sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 2.12.2009 r. o zmianie ustawy prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw, która to zmiana weszła w życie w dniu 29.01.2010 r.

Odwołujący Piotr Płaskowicki Płaskowicki & Partnerzy Architekci zs w Warszawie – uczestnik konkursu wniósł odwołanie od rozstrzygnięcia protestu wniesionego przez uczestnika K3. Architekci s.c. Bury, Chowaniec, Chuchacz, do którego to postępowania odwołujący przystąpił. Zaskarżył rozstrzygnięcie protestu w części dotyczącej naruszenia Regulaminu Konkursu, tj. pkt 3 protestu, poprzez niewykluczenie pracy konkursowej nr 84171368.

Zarzucił zamawiającemu naruszenie:

art. 113 ust. 1 i 122 ust. 1 Pzp w zw. z pkt 6.2.1 c regulaminu konkursu polegające na zaniechaniu wykluczenia prac konkursowych nie spełniających wymogów formalnych,
art. 113 ust. 1 i art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt. 1.6.2, 1.6.3 i 4.1.3 w zw. z pkt 5.1.5 regulaminu konkursu polegające na nieuwzględnieniu protestu pomimo nagrodzenia I nagrodą pracy nr 84171368 zawierającej naruszenie wytycznych formalno-przestrzennych oraz granic objętych opracowaniem konkursowym oraz zawierającej rozwiązania wykraczające poza zakres pracy konkursowej, co powinno skutkować pominięciem

elementów składających się na powyższą pracę niewchodzących w zakres przedmiotowy konkursu,

art. 114 Pzp poprzez zaniechanie czynności nadzorczych przez zamawiającego pomimo zaistnienia uchybień w pracach Sądu Konkursowego w zakresie oceny formalnej pracy konkursowej nr 84171368, a także art. 183 ust. 5 Pzp poprzez zaniechanie przez zamawiającego i sąd konkursowy czynności objętych protestem w zakresie, w jakim do protestu przystąpił odwołujący.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu uchylecia rozstrzygnięcia sądu konkursowego w zakresie, w jakim sąd zdecydował o przyznaniu I nagrody pracy konkursowej nr 84171368 oraz nakazanie, aby zamawiający w drodze czynności nadzorczych nakazał sądowi konkursowemu wykluczenie pracy konkursowej nr 84171368 z uwagi na niespełnienie przez powyższą pracę wymogów formalnych. W pozostałym zakresie wnosi o utrzymanie pozostałych wyników konkursu w mocy.

Uzasadniając zarzuty odwołujący powołując się na pkt 1.6.1 – 1.6.3 regulaminu konkursu stwierdził, że w ramach postępowania konkursowego powinno dojść do wyboru najlepszej spośród prac, które spełniają założenia programowe oraz wytyczne funkcjonalno-przestrzenne w granicach objętych opracowaniem konkursowym. Wskazał na istotne znaczenie zasady przygotowania prac konkursowych odpowiadających zakresowi przedmiotowemu konkursu, o tożsamym zakresie, co gwarantuje możliwość przeprowadzenia merytorycznego porównania prac i ich oceny.

Odwołujący wskazał, że w toku postępowania zamawiający określił swoje stanowisko dotyczące włączenia do zakresu prac projektowych projektów kładek nad kanałem Radunia odpowiadając na pytania nr 70, 94 i 97, gdzie stwierdził, iż „(...) Kładka piesza przez Kanał Raduni została usunięta ze specyfikacji i nie należy jej projektować”. Odwołujący zauważył, że treść odpowiedzi na pytania wiąże wszystkich uczestników, a odmienna interpretacja zamawiającego zawarta w rozstrzygnięciu protestu, gdzie stwierdzono, iż nie ma literalnego zakazu projektowania kładki, lecz jest to rekomendacja, jest błędna.

Według wiedzy odwołującego jedynie praca nr 84171368 zawiera również projekt kładki nad Kanałem Raduni odgrywając istotną rolę jako przedłużenie osi kompozycji. Za pomocą powyższej kładki poprowadzona ma zostać m.in. część głównego ciągu pieszego muzeum, jest to zatem istotny element zwycięskiej koncepcji architektonicznej. Odwołujący stwierdził, że skoro jeden z istotnych elementów pracy konkursowej oparty jest na elemencie wykraczającym poza zakres konkursu, nie można dokonywać oceny takich materiałów pracy konkursowej, co wynika z postanowień pkt 4.1.3 regulaminu konkursu. W konsekwencji nagrodzona praca nie spełnia wymogów formalnych, zarówno z uwagi na konieczność pominięcia elementów pracy zawierających koncepcję wybudowania wskazanej kładki dla pieszych, jak również wobec niedochowania wymogów formalnych – obowiązku wykonania

pracy w zakresie przedmiotowym postępowania konkursowego. Z tych powodów, zdaniem odwołującego, sąd konkursowy winien był wykluczyć przedmiotową pracę na podstawie pkt 6.2.1 C regulaminu konkursu.

Odwołujący wniósł ponadto o przeprowadzenie dowodu z dokumentów – prac konkursowych oznaczonych numerami roboczymi 71, 82, 85, 92 i 99 (z wyłączeniem makiet) w częściach projektowych i opisowych, na okoliczność zgodności kryteriów przyjętych przez sąd konkursowy podczas rozstrzygania o konieczności wykluczenia prac konkursowych z kryteriami zawartymi w regulaminie konkursu i regulaminie sądu konkursowego.

Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania stwierdzając, że w regulaminie konkursu odrębnie ustalono wymogi formalne dotyczące prac konkursowych, co zostało określone w pkt IV regulaminu, a odrębną kategorią jest merytoryczny zakres opracowania prac konkursowych ujęty w pkt III regulaminu konkursu.

Zamawiający wskazał, iż Regulamin Konkursu, wbrew twierdzeniom odwołującego, nie ustalał żadnej „osi kompozycyjnej założenia”, a więc oś kompozycyjna przyjęta w zwycięskiej pracy, w tym zakresie nie może być z nim sprzeczna. Wzmiankowana oś kompozycyjna oparta jest - zdaniem sędziów Sądu konkursowego – na nawiązaniu do osi historycznej ulicy Grosse Gasse oraz jej optycznym przedłużeniu, wynikającym z lokalizacji dominanty architektonicznej (komina) na wyspie Ołowianka, co należy uznać za właściwe podejście projektantów do uwarunkowań historycznych i przestrzennych projektowanego Muzeum.

Umieszczenie na tej osi nowej kładki nad Kanałem Raduni na rysunku zagospodarowania terenu w skali 1: 500 nie może więc być uznane za główny element tej osi i kompozycji pracy, ale jedynie za jej drugorzędne uzupełnienie, nie mające zasadniczego wpływu ani na tę oś i całą kompozycję, ani na rozwiązania funkcjonalne zawarte w pracy. Ciągi piesze projektowane w tej pracy są prowadzone przez istniejące mosty nad Kanałem Raduni (co jest zgodne z Regulaminem Konkursu), a nie wyłącznie przez dodatkową kładkę. Skorygowany i włączony do Regulaminu Konkursu Załącznik nr 11 zawiera jedynie „zalecaną lokalizację ciągów pieszych”, które zwycięska praca zawiera, zaś fragment tych ciągów poprowadzony przez nową kładkę jest jedynie ich uzupełnieniem, bez realizacji którego przyszłe Muzeum w zaprojektowanym w zwycięskiej pracy kształcie może również funkcjonować. Odpowiedź na pytanie nr 97 zawierającą informację o usunięciu nowej kładki nad Kanałem Raduni „ze specyfikacji” oraz stwierdzenie, że „nie należy jej projektować” stanowi w ocenie zamawiającego rekomendację, a nie literalny zakaz. Umieszczenie tej kładki zaledwie na rysunku zagospodarowania terenu w skali 1 : 500, jako jednego z elementów zagospodarowania, nie przesądzającym przecież o kształcie koncepcji czy też zawartych w niej rozwiązań funkcjonalnych.

Cytując nadto odpowiedź na pytanie 97 wskazał również na treść samego pytania. Pytanie nr 97 brzmiało: „W związku ze zmianą zał. Nr 11 i 12 proszę o jednoznaczną odpowiedź czy w zakresie koncepcji na Muzeum II Wojny Światowej jest zaprojektowanie kładki przez rzekę Raduni, czy nie”. Odpowiedź cytowana wyżej na powyższe pytanie wskazuje jednoznacznie, iż w zakresie koncepcji na Muzeum II Wojny światowej nie mieści się projektowanie kładki nad Kanałem Raduni. Innymi słowy wykracza to poza sferę działania uczestników konkursu. Zaprojektowanie jednak takiej kładki nie stanowi naruszenia postanowień konkursu, albowiem stanowi jedynie dodatkową, „nadprogramową” pracę („wartość dodaną”). Umieszczenie kładki w tej skali trudno nazwać projektem, a jest tylko proponowanym wskazaniem lokalizacyjnym.

Zamawiający stwierdził, że podobne założenia przyjęto w kilku innych pracach konkursowych.

Mając na uwadze powyższe niniejszy zarzut jest zdaniem Zamawiającego chybiony i jako taki podlega oddaleniu.

Krajowa Izba Odwoławcza, uwzględniając dokumentację postępowania włączoną do akt sprawy oraz zawartość pracy konkursowej nr 84171358 oznaczonej numerem roboczym 117 w części opisowej i graficznej (tj. z wyłączeniem makiety), po rozpatrzeniu sprawy na rozprawie z udziałem stron, ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba nie uwzględniła wniosku odwołującego o przeprowadzenie dowodu z treści innych prac konkursowych uznając, że wniosek zmierza do rozszerzenia podstaw faktycznych zarzutów protestu i przystąpienia odwołującego do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia protestu, co w konsekwencji doprowadziłoby do naruszenia art. 191 ust. 3 ustawy Pzp zakazującego rozpatrywania i rozstrzygania co do zarzutów, które nie były zawarte w proteście.

Oceniając zarzut naruszenia art. 113 ust. 1 i 122 ust. 1 Pzp w zw. z pkt 6.2.1 c regulaminu konkursu polegające na zaniechaniu wykluczenia prac konkursowych nie spełniających wymogów formalnych z wnioskiem o nakazanie zamawiającemu uchylecia rozstrzygnięcia sądu konkursowego w zakresie, w jakim sąd zdecydował o przyznaniu I nagrody pracy konkursowej nr 84171368 oraz nakazanie, aby zamawiający w drodze czynności nadzorczych nakazał sądowi konkursowemu wykluczenie pracy konkursowej nr 84171368 Izba, po analizie treści regulaminu konkursu, stwierdziła, że zgodnie z pkt 6.2.1 C regulaminu konkursu, do zadań Sądu Konkursowego należy wykluczenie prac konkursowych nie spełniających wymagań formalnych. Powyższe potwierdza również pkt 5.6.2 regulaminu wskazujący, że prace nie spełniające wymagań formalnych określonych w regulaminie

zostaną wykluczone. Stwierdzić należy, że wymagania formalne określa regulamin w pkt IV – „Formalny zakres opracowania prac konkursowych”, gdzie wskazano sposób opracowania pracy konkursowej z postawieniem następujących wymogów:

„4.1.1 Pracę konkursową należy przedstawić w formie: graficznej, makiety, opisowej i cyfrowej.

4.1.2 Zakres i dokładność przedstawionej koncepcji powinny umożliwić bezzwłoczne przystąpienie do opracowania projektu budowlanego wraz z projektem zagospodarowania terenu.

4.1.3 Materiały wykraczające poza zakres pracy konkursowej nie będą rozpatrywane.”
W dalszej części punktu czwartego regulaminu określono wymogi dotyczące części graficznej, makiety, części opisowej oraz cyfrowej.

W rozpoznawanej sprawie niesporne jest, iż praca o numerze 84171368 nagrodzona I nagrodą zawiera projekt kładki przez rzekę Raduni, mimo wskazania przez zamawiającego w udzielanych odpowiedziach na pytania uczestników, iż w zakresie koncepcji na Muzeum II Wojny światowej nie mieści się projektowanie kładki nad Kanałem Raduni ze stwierdzeniem, iż nie należy jej projektować. W kontekście cytowanych wyżej wymagań formalnych regulaminu, których nie spełnienie skutkuje wykluczeniem pracy konkursowej, należy stwierdzić, że opracowanie w zakresie kładki nad Kanałem Raduni stanowi element merytoryczny, a nie formalny. Z punktu widzenia formalnego może być jedynie uznany za materiał wykraczający poza zakres pracy konkursowej, czego konsekwencją jest nie rozpatrywanie tego materiału stosownie do postanowienia pkt 4.1.3 regulaminu, nie prowadzi natomiast do wykluczenia pracy konkursowej. Wobec jednoznacznego postanowienia regulaminu konkursu o wykluczeniu prac nie spełniających wymagań formalnych, należy zauważyć, że skutku takiego nie przewiduje regulamin dla prac o różnych rozwiązaniach merytorycznych. W tym zakresie prace podlegają ocenie sądu konkursowego. Niezależnie od rozbieżnych ocen stron postępowania co do wpływu zaproponowanego rozwiązania na całość pracy konkursowej; wg odwołującego jest on istotny, a wg zamawiającego stanowi element dodatkowy (nadprogramowy), Krajowa Izba Odwoławcza stwierdza, że postanowienia regulaminu stanowiące o merytorycznym zakresie opracowania prac konkursowych, ujęte zostały w pkt III regulaminu i nie zawierają w tym zakresie rozstrzygnięć prowadzących do wykluczenia prac konkursowych.

Oceniając zarzut naruszenia art. 113 ust. 1 i art. 122 ust. 1 i 2 Pzp w zw. z pkt. 1.6.2, 1.6.3 i 4.1.3 w zw. z pkt 5.1.5 regulaminu konkursu polegające na nagrodzeniu I nagrodą pracy nr 84171368 zawierającej naruszenie wytycznych formalno-przestrzennych oraz granic objętych opracowaniem konkursowym i zawierającej rozwiązania wykraczające poza zakres

pracy konkursowej, co powinno skutkować pominięciem elementów składających się na powyższą pracę niewchodzących w zakres przedmiotowy konkursu, Izba uznaje zarzut za nieuzasadniony stwierdzając, że zamawiający wobec zajścia przesłanki z powołanego pkt 4.1.3 regulaminu konkursu, nie rozpatrywał materiałów wykraczających poza wymagany zakres pracy konkursowej, w tym także pracy będącej przedmiotem zarzutów protestu i odwołania.

W następstwie stwierdzenia, że sąd konkursowy nie naruszył wskazanych w przystąpieniu do protestu i odwołaniu przepisów ustawy Pzp i postanowień regulaminu konkursu, Izba uznaje za nieuzasadnione zarzuty podniesione w stosunku do zamawiającego sprawującego nadzór nad sądem konkursowym.

W świetle dokonanych ustaleń orzeczono, jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 ustawy tj. stosownie do jego wyniku zaliczając w poczet kosztów koszty ponoszone przez Urząd Zamówień publicznych w wysokości 50% kwoty 4 444 zł z uwagi na rozpoznawanie sprawy łącznie ze sprawą sygn. akt KIO/UZP 2105/10.

Stosownie do art. 194 i 195 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo Zamówień Publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do Sądu Okręgowego w **Gdańsku**.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....